Το Γενέθλιο της Υπεραγίας Θεοτόκου

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Σεπτεμβρίου, 2021

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο και τον έβαλε στον παράδεισο, για να ασχολείται μόνον με την καλλιέργεια του καλού και την θεωρία του Δημιουργού μέσα από τα έργα Του. Ο φθονερός όμως διάβολος παράπεισε τους πρωτοπλάστους να παραβούν την θεία εντολή και πέτυχε να εκδιωχθούν από τον παράδεισο της τρυφής. Εν συνεχεία ο Θεός διά του Μωυσέως έδωσε τον Νόμο Του στους ανθρώπους και διά των προφητών κατέστησε γνωστό σ’ αυτούς το θέλημά Του, ώστε να τους προετοιμάσει για μια μεγαλύτερη ευεργεσία: την ενσάρκωση του μονογενούς Υιού και Λόγου του Θεού, ο Οποίος θα ελευθέρωνε τους ανθρώπους από τα δίχτυα του πονηρού. Προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση μας ο Χριστός, θέλησε να συμμετάσχει στην πεπτωκυία κατάστασή μας κατά πάντα, εκτός από την αμαρτία. Γι’ αυτό και ο Θεός Τού ευτρέπισε μια άμωμη κατοικία, μια παρθενική κιβωτό, την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία αν και υπέκειτο στον θάνατο και στην καταδίκη των προπατόρων μας, είχε εκλεγεί από τον Θεό προ των αιώνων, για να γίνει η νέα Εύα, η Μητέρα του Σωτήρα Χριστού, το αίτιο της απολύτρωσής μας και το πρότυπο της χριστιανικής αγιότητας.

Ο πατέρας της ονομαζόταν Ιωακείμ και καταγόταν από το γένος του Νάθαν, υιού του βασιλέως Δαβίδ. Ο Νάθαν γέννησε τον Λευί, ο Λευί γέννησε τον Μελχί και τον Πάνθηρα, ο Πάνθηρας γέννησε τον Βαρπάνθηρα, πατέρα του Ιωακείμ. Η Άννα, γυναίκα του Ιωακείμ, ως εγγονή του Ματθάν, απογόνου του Δαβίδ από τον Σολομώντα, καταγόταν και αυτή από την ίδια βασιλική φυλή. Ο Ματθάν νυμφεύθηκε την Μαρία από την φυλή του Ιούδα και γέννησε τον Ιακώβ, πατέρα του μνήστορος Ιωσήφ, και τρεις κόρες: την Μαρία, την Σοβή και την Άννα. Η Μαρία γέννησε την Σαλώμη την μαία, η Σοβή την Ελισάβετ, μητέρα του Προδρόμου, η δε Άννα την Θεοτόκο Μαρία, που έφερε το όνομα της γιαγιάς της και της θείας της. Επομένως, η Ελισάβετ και η Σαλώμη ήταν ανεψιές της Άννας και ξαδέλφες της Θεοτόκου.

Για να φανερωθεί η στειρότητα της ανθρώπινης φύσεως πριν από την έλευση του Χριστού, ο Θεός κατ' οικονομίαν επέτρεψε να μείνουν άτεκνοι ο Ιωακείμ και η Άννα ως τα γεράματά τους. Ο ευσεβής και πλούσιος Ιωακείμ δεν σταμάτησε να προσφέρει διπλά τα δώρα του στον Θεό και να Τον ικετεύει να τους λυτρώσει από το όνειδος της ατεκνίας. Μία εόρτια ημέρα, καθώς πρόσφερε τα δώρα του, κάποιος Ιουδαίος τού είπε: «Δεν σου επιτρέπεται να προσφέρεις τα δώρα σου, διότι δεν έδωσες απογόνους στον Ισραήλ». Ο Ιωακείμ, λυπημένος πολύ, δεν επέστρεψε στο σπίτι του, αλλά σύμφωνα με την παράδοση ανέβηκε στο όρος Χοζεβά για σαράντα ημέρες, προκειμένου να προσευχηθεί και να κλαύσει εκεί ενώπιον του Θεού. Τον ίδιο καιρό και η Άννα μέσα στον κήπο της έχυνε άφθονα δάκρυα και ανέπεμπε θερμές ικεσίες προς τον ουρανό. Ο Θεός «πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει *καὶ οἰκτιρμοῖς*» εισάκουσε τις προσευχές τους και απέστειλε στην Άννα τον αρχάγγελο Γαβριήλ, τον άγγελο της ευδοκίας του Θεού [8 Νοεμ.], για να της αναγγείλει ότι στα γεράματά της θα γεννήσει παιδί, για το οποίο θα μιλά όλη η οικουμένη. Γεμάτη έκπληξη και χαρά η Άννα ανεφώνησε: «*Ζῇ Κύριος ὁ Θεός μου· ἐὰν γεννήσω εἴτε ἄρρεν εἴτε θῆλυ, προσάξω αὐτὸ δῶρον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου, καὶ ἔσται λειτουργοῦν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ*». Άγγελος επισκέφθηκε και τον Ιωακείμ στο όρος και του είπε να επιστρέψει στο σπίτι του και να χαρεί με την γυναίκα του, διότι ο Θεός θα θέσει τέλος στην λύπη τους.

Μετά την παρέλευση εννέα μηνών, η Άννα γέννησε και ρώτησε την μαία τι παιδί γεννήθηκε. Αυτή απάντησε: «Θήλυ». Είπε δε η Άννα: «*Ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ*» και ξάπλωσε στοργικά το βρέφος. Όταν συμπληρώθηκαν οι καθορισμένες από τον Νόμο ημέρες του καθαρισμού της, σηκώθηκε, πλύθηκε, θήλασε το παιδί και του έδωσε το όνομα «Μαρία»· το μυστήριο όνομα που προσδοκούσαν οι πατριάρχες, οι κριτές και οι προφήτες, για το οποίο ο Θεός πραγματοποίησε το σωτήριο σχέδιό Του, το αποκεκρυμμένο από κτίσεως κόσμου.

Ημέρα με την ημέρα η μικρή κόρη μεγάλωνε και κραταιωνόταν. Όταν έγινε έξι μηνών, η Άννα την απέθεσε στην γη, για να δει αν μπορεί να σταθεί όρθια. Η μικρή περπάτησε επτά βήματα και επιστρέφοντας έπεσε στην αγκαλιά της μητέρας της, η οποία την σήκωσε λέγοντας: «Ζει Κύριος ο Θεός μου. Δεν θα περπατήσεις σ' αυτή τη γη, μέχρι να σε πάω στον Ναό του Κυρίου». Της ξεχώρισε έναν τόπο στον κοιτώνα, όπου τίποτε το κοινό ή ακάθαρτο του κόσμου δεν επέτρεπε να εισέλθει, και κάλεσε αμίαντες παρθένες των Εβραίων να παίζουν μαζί της.

Όταν η παρθένος έγινε ενός έτους, ο Ιωακείμ παρέθεσε μεγάλο συμπόσιο. Προσκάλεσε τους ιερείς, τους γραμματείς, τα μέλη του Συνεδρίου και όλον τον λαό του Ισραήλ. Προσήγαγε δε την κόρη του στους ιερείς, οι οποίοι την ευλόγησαν λέγοντας: «*Ο Θεός των πατέρων μας, ευλόγησε αυτή την παιδούλα και δώσε σ' αυτή ένα αιώνιο όνομα, το πιο ονομαστό απ' όλες τις γενιές*». Και είπε όλος ο λαός: «*Γένοιτο, γένοιτο, αμήν*». Την έφερε και στους αρχιερείς και την ευλόγησαν κι αυτοί

λέγοντας: «*Ο Θεός των υψωμάτων, επίβλεψε σ' αυτή την παιδούλα και ευλόγησέ την με την πιο έσχατη και μεγάλη Σου ευλογία, που να είναι αδιάδοχη*».

Έπειτα η μητέρα της την πήγε στο άδυτο του δωματίου της, την θήλασε και ύμνησε τον Θεό με την ωδή:

«Ἄσω ᾠδὴν Κυρίῳ

τῷ Θεῷ μου,

ὅτι ἐπισκέψατό με

καὶ ἀφείλατο ἀπ' ἐμοῦ

τὸ ὄνειδος τῶν ἐχθρῶν μου·

καὶ ἔδωκέν μοι Κύριος

καρπὸν δικαιοσύνης αὐτοῦ,

μονοούσιον καὶ πολυπλούσιον

ἐνώπιον αὐτοῦ.

Τίς ἀναγγελεῖ

τοῖς υἱοῖς Ρουβὶμ

ὅτι Ἄννα θηλάζει;

Ἀκούσατε, ἀκούσατε,

αἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ,

ὅτι Ἄννα θηλάζει!».

Απέθεσε εκεί την Μαρία να αναπαυθεί και έφυγε, για να υπηρετήσει τους προσκεκλημένους, που ευφραίνονταν και υμνούσαν τον Θεό του Ισραήλ...

[«Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμ. 1ος, Σεπτέμβριος, σελ. 130–132, Εκδόσεις "Ἴνδικτος")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: ΤΟ ΕΙΛΗΤΑΡΙΟΝ*, πληκτρολόγηση κειμένου: π. Δαμιανός)*